

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 250 Lei. — Șase luni 130 Lei. — Trei luni 75 Lei. — Pentru străinătate un an 500 Lei. Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir peti 4 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoază.

Înviere

Când citești pasagiile din Sf. Scriptură unde evangheliștii scriu despre învierea lui Hristos, ai impresia că te afli pe o corăbioară în mijlocul oceanului. Înainte fusese o furtună din cele mai groaznice, valurile se ridicau până la nori, și tot ce se afla pe suprafața apei s'a cufundat în adânc. Acum e liniște deplină, soarele strălucește frumos, valurile s'au potolit și apa luncă încoace și încolo în falduri line. Hristos cel umilit, Hristos cel batjocorit, cel crucificat, cel oândit ca un făcător de rele, a înviat!

Nici un cuvânt de răsunare la adresa păcătoșilor, nici un strigăt strident de învingere. Cu ce cuvinte simple și modeste a eternizat Scriptura cel mai mare triumf petrecut pe pământ: *Învierea lui Hristos*: «Ea îngerul răspunzând zise femeilor, nu vă temeți voi, căci știu că pe Isus care fu răstignit îl căutați. Nu este aici, căci s'a sculat, dupăcum a zis; veniți vedeți, locul unde era pus».

Credința mare și adevărată în toate vremurile nu a grăit în vorbe pompoase, nu a căutat podoaba în afară, ci pe cea dinlăuntră. Când opera lui Hristos a ajuns la culme, evangheliștii vorbesc mai simplu și mai modest. Eată chipul adevărat al credinței: blândete, simplitate, bucurie, pe care nu le pot schimba nici cele mai turbate valuri ale lumii.

Hristos și astăzi ne întimpină cu aceeași cuvinte, cu care a întâmpinat femeile cucernice după înviere: *Bucurați-vă!* Și lumea se bucură de învierea lui. Paștile cinstite, Paștile frumoase sânt pentru toți prilej de bucurie.

În aceste zile mari parecă se oprește pe o clipă lupta pentru existență atât de groaznică în zilele noastre. Muncitorul intelectual și manual, dacă nu are altă plăcere superioară, se bucură că poate să se odihnească. Prietenii de de mult, părinți și fii se întâlnesc și schimbă cuvinte de dureri, de bucurii și de nădejdi nouă. Biserica azi vede și pe acei copii ai ei, cari din uitare voită, nu i-au mai deschis ușile și ca o mamă bună, pe toți îi mângăie, tuturor le toarnă în suflete bucuria învierii.

Biserica, în lăcașurile ei pompoase dela orașe, și în lăcașurile ei simple dela sate, ca o maică bună își desfăce cu dragoste brațele iubitoare către toți fiii ei și îi cheamă la sinul ei strigându-le: «Hristos a înviat! Bucurați-vă!» Și multă lume înțelege și vine, — și multă lume înțelege ori nu înțelege și nu vine, pen-

trucă într'un suflet a omorât credința: știința, în alt suflet neștiința, în al treilea suferința, în al patrulea bogăția, în al cincilea sărăcia, în al șaselea sumeția, și în atâtea suflete discrete a murit credința din cauze care nu le vom ști niciodată.

O singură viață este o taină mare, și câte vieți atâtea taine.

Ce rol frumos și greu are maica bisericii! Ea ar dori din toată inima, ca toți fiii ei să se bucure de învierea lui Hristos nu numai de formă, ci și în adevăr, cu tot sufletul, și cu toată inima.

Dar paserile care au mâncat semințele de lângă cale, de care vorbește Hristos în admirabila parabolă a sămânțorului, nu au murit niciodată, ci în fiecare veac învie în alte și alte chipuri și se încarnează în alte și alte mizerii, care distrug credința oamenilor.

»Hristos a 'nviat', eată crezul puternic al ucenicilor sfinți, și ecoul lui nu s'a stins nici astăzi după 1924 ani. Nu, din ce trece vremea, acest strigăt de cea mai mare biruință de care s'a pomenit în istoria omenescă, în loc să slăbească, se întetește tot mai mult, și dacă acum 1924 îl mărturisea o mică ceată de învățăcei cari stăteau cu ușile încuiate de frica judeilor, azi el se strigă, se spune și se cântă de milioane și milioane de creștini în lumea largă.

Ce biruință într'adevăr frumoasă, în fața căreia trebuie să se plece toți generali, toate geniiile lumii!

Dar ce este mai minunat! Ecoul «zilei învierii», de câte ori vin s'a Paști, pătrunde în toate părțile. Nu sânt ziduri așa de groase, nu sânt temnițe atât de bine închise unde să nu pătrundă acest ecou și să nu facă bucurie.

Oamenii de azi, ca și cei ce au văzut cu ochii răstignirea, stau dezarmați în fața strigătului de biruință și bucurie: «Hristos a 'nviat».

Pe fața orbilor și a surzilor cărora li-a luat Dumnezeu mijloacele de a se bucura de plăcerile acestei lumi, se ivesc zimbete la ziua Învierii. Ei văd și aud că toată lumea se bucură și din această fericire generală culeg și ei cu chin și amar niște stropi, pentru ei scumpi, de bucurie. Ecoul adevărului «Hristos a 'nviat», de sf. Paști colindă lumea întreagă.

Mai întâi bate și trece prin ușa acelor cari și-au pierdut credința în Dumnezeu.

Ați văzut de multeori că ogoarele sânt frumoase ca niște covoare bogate în culori și miresme, și vine o secetă lungă. Soarele cu razele lui ferbinți trece zilnic

peste ogoarele însetate; azi le chinuie puțin, mâne mai mult și tot așa zilnic, până când le usucă toată podoaba, și așa în loc de verdeață plăcută ochilor și sufletului nu rămâne decât uscăciune și tristețe.

Câte suflete nu au avut poate credință în Dumnezeu, dar a venit seceta lungă a desamăgirilor, a suferințelor nemeritate, și omul de altădată mândru cum e câmpul, verde și frumos cum e codrul în plină primăvară, s'a vestejit și s'a uscat. Sufletul s'a scrojit și din omul, care a crezut că sufletul lui e așa de tare încât poate înspăimânta lumea, nu a rămas decât carnea și osul. O, pe la aceste suflete intristate umbra mai mult ecoul dela Ierusalim «Hristos a 'nviat». Câți oameni nu ar putea fi folositori familiei și neamului lor, dacă ar avea credința în suflet și *mai ales credința în biruință*. «Hristos a 'nviat» vă strigă biserica veche românească vouă tuturor, cari v'ați speriat de greutatea vieții și v'ați poticnit dându-vă în schimb lumii aceea ce e mai prețios în om: *credința*. Eliberați-vă astăzi de jugul pământului care ne trage în jos, și vă ridicați, pentruca biruința după luptă cinstită nu este crez zadarnic. Lăsați lumea să spună și să facă ce va vrea, voi vă înveseliți inima și credeți că în aureola de lumină uriașă a lui Hristos se cuprinde o rază și pentru voi. O, dulce Hristoase, pogoară-Te pe pământ și învie din moarte sufletele acelor cari au căzut luptând cinstit în viață și fă ca să-i trezească din durere și să le dea curs bucurii vieții.

Ecoul înfricoșat de «Hristos a 'nviat» care crește cu putere cum trece timpul, mai are de lucru cu acel fel de oameni cari spun și ei în rând cu toată lumea: «Hristos a 'nviat», dar nu cred de fapt și lucră contrar acestei biruințe, celei mai mari a istoriei omenesci. Acestor creștini necredincioși le spune «Hristos a 'nviat» cu blândete și smerenie: «Jos cu masca». Dacă ești bolnav la suflet și poate de multe bunătăți de care ai parte pe lume nu mai ai lipsă de credința celor săraci cu duhul față de mărirea nemăsurabilă a lui Hristos, spune-o pe față. Ce poate fi mai condamnat decât fățărnicia față de Dumnezeu care este atotștiutor. Pentru voi cei cu sufletul într'un fel și cu gura alt fel, aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul nu ca să vă veseliți și se vă bucurați într'însa, pentrucă praful așezat pe sufletele voastre și așa nu va lăsa să faceți ce suneteți cu gura, ci pentru voi trebuie să fie o zi de tânguire a sărăciei sufletului. «Hristos a 'nviat» și vouă, suflete capturate de lumea aceasta trecătoare.

serica lui. Această credință și nespusa ei bucurie ni-o vestește marea praznic de azi. Cu cântări de biruință, cu suflurile însemnate, cu simțurile curățite să întâmpinăm în casele noastre, în viața noastră, în biserica noastră, această zi pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într-însa....

Cuvântul arhieresc dela serviciul divin de dimineață, cât și cuvântarea dela sl. liturgie, au fost ascultate cu deosebită atențiune din partea numeroșilor credincioși asupra cărora a făcut adăncă impresie.

Se apropia ora 12, când I. P. S. Sa a fost condus la reședință cu aceeași ceremonie cu care a fost adus.

La finea Liturghiei din ziua II-a a predicat asessorul Dr. I. Stroia.

Atât în prima cât și în a doua zi răspunsurile liturgice le-a dat corul Catedralei condus de profesorul C. Popa.

Are rost pentru țara noastră concordatul?

1. Să încheie concordat cu papa, care de vecuri ni-au fost dușmanii declarați ai statului nostru, iar astăzi dușmanii declarați ai statului nostru și a tot ce e românesc? Dovadă întru îndreptățire a clerului catolic maghiar și a instituțiilor sale din țară, în strânsă legătură cu ungurii care să deșteaptă, precum și faimosul testament al episcopului papist Széchenyi din Oradea-Mare!

2. Să încheie concordat cu papa, care în mod demonstrativ și-au bătut joc de sărbătura cea mai însemnată și mîreață a neamului nostru, cu această ocazie înconoronării, când clerul catolic, cu nunțul papal, n'au voit să intre în biserica ortodoxă română, alăturându-se — durere — și clerul înalt al bisericilor unite din Ardeal!

3. Să încheie concordat cu papa, care de ortodox român, când în apusul luminat stăte — per enimentism catolic, — au negat încheierea vreunui concordat!

4. Să încheie concordat cu papa, care propagă prozelitismul confesional cu un fanatism fără păreche, înțind la devisa iezuitică: «finis sanctificat media»? Dovadă acțiunea Vaticanului în nefericită Rusia, folosind tulburările de acolo spre a pescui în tulbure.

5. Să încheie concordat cu papa, când Vaticanul pentru ajungerea scopurilor sale a mers așa departe, încât cochetează cu bolșevicii, — dând expresiune condolenței pentru pierderea unui Lenin, călăul episcopilor și miilor de preoți ortodocși, maltratați și uciși în modul cel mai îngrozitor, la mandatul lui?

6. Chiar dacă se va încheia acel nefericit concordat, redactat cât se poate de scrupulos și cu condiții bineprecizate, e o nălitate a crede, că Vaticanul cu clerul său dușmănos să va mai conforma acelor condiții!

7. Statul român nu va avea la nici un caz folos de acel concordat, — din contră numai daune incalculabile la înaintarea și consolidarea lui.

8. Concordatul ar fi și ar rămânea un ade-vărat «Căutul lui Pepelea» în Casa României Mari.

Preotul ortodox.

Neamul Românesc despre Revista Teologică

Organul de sub direcția dlui N. Iorga serie:

«Revista Teologică» din Sibiu a ajuns în anul al XIV-lea. Față de vechimea celor mai multe periodice ale noastre, existența ei ca revistă de specialitate e venerabilă. Intemeiată de actualul mitropolit al Ardealului, Nicolae Bălan, ea a trăit și trăiește mulțumită, în rândul întâi, acestui singur om, învățat și strălucitor, și scrisului său cugetat și concis. Problemele dezbătute în paginile ei s'au menținut pe cât a fost cu putință în cadre filosofice, și informațiile pe care le servește cititorului nu s'au coborât nicio-dată la întorsături de polemică personală care scad nivelul atătur din publicațiile bisericesti. Caracterul ei este acela al unei reviste ortodoxe de strictă intelectualitate. De aceea, azi, când vremea se nimează cu aurora unei renașteri religioase și când mulți dintre intelectualii noștri ar dori să se inițieze în chestiunile religioase teologice, nu li-am putea recomanda o altă publicație decât Revista Teologică.

Ea poate fi citită în afară de cercurile bisericesti, de orice intelectual care vrea să se inițieze în problemele religioase.

Ce înseamnă ortodoxism?

Cu prilejul întrunirii în București a primului congres internațional de bizantinologie, distinsul scriitor di Nichifor Crainic, exprimă în N. R. (din 21 I. c.) următoarele adevăruri despre cultura ortodoxă:

Dacă pentru apuseni această cultură înfățișază un interes științific, pentru noi ea înfățișază mai mult decât atât: un interes vital, religios și național în același timp. Limbajul curent ne-a obișnuit să înțelegem sub porecla de bizantinism anumite apucături nu tocmai rare ale vieții politice și să vedem prin această prismă numai latura negativă a culturii bizantine. De sigur, nu pentru acest obiect de zeflemea ușoară s'au adunat la București savanții bizantinologi din lume. Comunicările lor ne întorc atenția spre cealaltă latură, strălucitoare și fecundă care reprezintă o largă fază, un fragment de aur din istoria și cultura omenirii întregi. Cum există o cultură egipteană, o cultură egipteană, tot astfel există o cultură bizantină, care umple în mare parte evul mediu al Europei și care se prelungește, vie în caracterile ei fundamentale, în viața de azi a popoarelor ortodoxe. Suflul românesc s'a zămislit în formula culturii acesteia și în formula ei a zămislit. Am trăit într-însa și trăim într-însa.

Tradiția noastră culturală e colorată de ortodoxism.

Ne-am născut odată cu el. Poporul nostru a trăit ca parte integrantă în unitatea religioasă a credinței răsăritene. Ce s'a creat din inspirația acestei credințe a fost socotit totdeauna ca un bun comun, al tuturor drept credincioșilor. Și nu s'a creat numai de un grup etnic pentru toate celelalte grupuri etnice. Fiecare și-a avut partea de contribuție; și această contribuție de cele mai multe ori n'a fost socotită de granițe etnice sau politice. Cultura ortodoxă e născută din această solidaritate a popoarelor ortodoxe. Și dacă ea a călăuzit un moment de strălucire în istoria omenirii, aceasta se datorează în bună măsură participării active a genului românesc. Ortodoxism nu înseamnă pentru noi epigonism, ci creație originală. Aceasta e tradiția noastră, și în sânul ei așteptăm posibilități de viitoare dezvoltare a culturii românești.

Politică de jălanie

La sărbătorile Învierii Domnului, în anul acesta al șaselea al stăpânirii române în Ardeal, organele cotidiene de publicitate ale sașilor au tipărit lungi articole semnate de fruntașii vieții publice săsești, care de o parte cheamă la luptă energetică pe fiii sărguincioși și harnici al poporului, de altă parte rostesc plângeri amarnice pe rămășițele trecutului de privilegii medievale, acordate la anul 1224 prin diploma regelui Andrei II: talmăcită acum în duioase vorbe.

Aceste plângeri se fac în numele micului și icsutului popor, care — sub dominațiunea actuală — își are biserica și slujitorii săi plătiți din bugetul statului, și care se dezvoltă pe toate terenele: comercial, industrial, financiar, cultural în condiții de egalitate cu toți ceilalți concetățeni. Și totuși, conducătorii sașilor oftează după trecutul răposat, după vremurile «bune», care pentru ei erau ale favorurilor, ear pentru noi ale robiei sub greutatea zeciiuilor și jertfelor de tot felul.

În epoca nouă, a vremurilor noastre, când se cere să trăim prin puterile proprii, fără diplome de aur și fără d'a fi alintați de guvernele țării, compatrioții noștri sași ar părea că sânt atât de scăzuți în forța lor suflatească, încât i-a năpădit teama de viitor că n'ar mai putea rezista în aspra luptă de concurență a vieții publice.

D'aici provine politica de jălanie, care glăsuște în articolele apărute cu prilejul sărbătorii Învierii din 1924, și care nu se poate încă împăca în noua situație.

Vom vedea dacă și d'aici înainte se va continua sau nu pe coarda începută a provocărilor și tânguirilor.

Și dacă totuși mintea sănătoasă și prevederea — vechile calități ale acestui popor — n'ar putea ieși la suprafață, aceasta o vor regreți mai mult fruntașii lui, decât noi.

† Victor Fincu

Anunțăm cu durere că șeful contabil-consistorial, asesor în senatul episcopesc al Consistorului arhidiecezan, deputat sinodal și membru în comisiunea administrativă a Tipografiei arhidiecezane, **Victor Fincu**, după un morb greu, contras în decursul răboiului, în 24 April a. c. a răposat în Domnul.

Timpe de peste 23 ani răposatul a purtat cu multă conștiințioasă postul încredințat de biserică.

Fire blândă și nobilă, a fost un credincios fiu al bisericii sale, un priceput îndrumător a cestuilor noastre financiare, un bun coleg și un bun camarad.

În decursul serviciului său nu a avut cu nimeni nici cel mai mic conflict, fiind stimat și iubit de toți.

Deodată cu izbucnirea răboiului mondial a fost înrolat ca locotenent în armata a. ungară, fiind mai târziu avansat de căpitan. Mizeriile cele multe și oboselele cele mari ale răboiului i-au sdrcnecat sănătatea, așa că după răboi nu s'a mai putut reculege pe deplin, ci din contră este repus în etatea cea mai frumoasă de 48 ani.

Rămășițele pământești ale defunctului au fost așezate spre veșnică odihnă în 26 April a. c. în cimitirul central din localitate în prezența nemângăiatei soții, a surorii și rudelor sale, a membrilor Consistorului arhidiecezan și a unui select și numeros public.

Pe sicriul defunctului erau așezate mai multe cununi din partea nemângăiatei sale soții Irina n. Zehan a surorii sale Carolina Pop, a Consistorului arhidiecezan, a institutului de credit și economii «Albina», unde era membru în comitetul de supraveghiere.

Serviciul funebru al a fost săvârșit de preoții: Dr. A. Crăciunescu, Tr. Scorobet, Patriciu Marcu și de diaconii V. Bucur și T. Moga.

Cântările funebreale au fost executate de corul Reuniunii meseriașilor români din Sibiu, condus de profesorul C. Popa.

La finea serviciului divin. pâr. Dr. A. Crăciunescu într-o frumoasă predică a scos în relief frumoasele calități cu care a fost înzestrat răposatul, dând expresiune pierderii celei mari ce suferă biserica, parohia noastră din centrul Sibiu și alte instituții al cărui membru a fost răposatul și pe care le-a servit cu tot devotamentul sufletului său, aducând cuvinte de mângăiere neconsolate soții, surori și numeroaselor rudeni transpuse în adănc doliu.

Depunând o lacrimă de durere pe mormântul celui ce atât de timpuriu s'a mutat dela noi, rugăm pe Dumnezeu ca sufletul lui să-l așeze în locașurile dreptilor.

Vizită culturală la București

În zilele de 31 Mai, 1, 2 și 3 Iunie 1924 Asociațiunea dela Sibiu va face prima sa vizită culturală instituțiilor și societăților similare din București.

Vor lua parte la această vizită circa 700 delegați din Bănat, Maramurăș, Crișana și Ardeal, cu conducătorii respectivi, în frunte cu I. PP. SS. LL. Mitropolii Nicolae Bălan și Vasile Suciu.

Centrala Caselor Naționale, căreia cu această ocaziune i se întoarce vizita sa culturală dela Sibiu din anul trecut, a făcut demersuri pentru organizarea primirii, găsind la autoritățile și diferitele societăți culturale din București, toată dragostea și srijinul pentru o cât mai bună primire a fraților din Ardeal.

În acest scop s'a constituit un comitet special de primire, având în frunte ca președinte pe I. P. S. Sa Mitropolitul primat Miron, ear membri: dl Dr. Angelescu, ministrul de instrucție, dl primar al capitalei, dna Sabina Cantacuzino, președinta universității libere, dl Oromolo, guvernatorul Băncii Naționale ș. a., precum și întregul comitet de conducere al Centralei caselor naționale.

Programul sărbătorilor, despre care vom mai da amănunte, cuprinde afară de concerte și conferențe, un poem muzical etnografic sau «Maramurășul, Crișana, Bănatul și Ardealul în porți, joc și cântare», apoi vizitarea expoziției de industrie casnică a Caselor Naționale ș. a. ș. a.

Astfel de serbări, punând în evidență comorile sufletești ale neamului românesc și spiritul lui de solidaritate, în vederea idealului cultural-național, vor alcătui una din paginile mărețe ale culturii românești de după război, când inițiativa particulară dau sprijinul lor statului întru ridicarea culturală a neamului.

INFORMAȚIUNI

Lecuritorii României. Buletinul mai nou de statistică a României cuprinde cifre interesante despre mișcarea populației din țară în 1921 și 1922. În acești doi ani, populația s'a mărit pe cale naturală cu aproape jumătate milion de locuitori. În împrejurări prietnice locuitorii țării noastre s'ar putea prin urmare dubla în interval de 30 de ani. După regiuni, se găseau la finele lui 1922, locuitori:

5.230.000	în Transilvania, Bănat etc.
3.420.000	" Muntenia,
2.665.000	" Basarabia,
2.208.000	" Moldova,
1.440.000	" Oltenia,
835.000	" Bucovina,
700.000	" Dobrogea.

În România întreagă 16.500.000.

La sfârșitul anului 1924 țara va avea cam 17 milioane de locuitori. Locuitorii sânt, după naționalitate, la sută: 74 români, unguri 8, evrei 5, germani 4, ruși 3, bulgari 1, turci 1. — Nașterile reprezintă un procent mult superior altor țări; — din nenorocire și procentul deceselor în țara noastră, în anii pomeniți, a fost mult superior celorlalte țări europene, dintre care numai Spania ne întrece.

Congres în Craiova. Societatea ortodoxă națională a femeilor române își ține congresul anual în 7 și 8 Iunie 1923 în Craiova. La congres participă prin delegați și Asociația clerului «Andrei Șaguna».

— *Din lipsa de spațiu sântem nevoiți să amânăm pentru numărul viitor continuarea fotoșoarei.*

Pentru împodobirea bisericilor. Reuniunea femeilor române din Hunedoara a organizat a doua zi de Sf. Paști în sala festivă a Cazinoului uzinelor din Hunedoara, o reușită producție de concert, recitări și teatru, al cărei venit s'a destinat pentru înfrumusețarea bisericii ortodoxe române din localitate. Orchestra uzinelor și-a dat concursul la această manifestare culturală.

† **Petru Simțion,** proprietar de librărie în Sibiu, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, luni, în 28 April la ora 12 m., în etate de 53 ani. Rămășițele pământești ale defunctului s'au așezat spre veșnică odihnă Miercuri în 30 i. c., la ora 4 p. m. din capela cimiterului central din Sibiu. Odihnească în pace!

Act de mulțămire. Credincioșii mîrimoși, de naștere din Sibiu, domiciliu în București, Nicolae Mohav și soția sa Maria, au binevoit a dărui pentru sf. noastră biserică ortodoxă română din comuna Boz un rând de vesminte prețioase ge materie solidă, cumpărate cu 4300 lei, pentru a se folosi la praznice mari de peste an. Pentru acest dar generos subscrisul, în numele bisericii noastre drept măritoare, le aduc cele mai adânc simțite mulțumiri.

Pr. Ion Stângu

Concert și teatru. Societatea meseriașilor români din Agnita și jur, invită la producția corală-teatrală, ce se ține în 4 Mai a. c. (Duminecă Toamnă) în sala «Hotelului comunal din Agnita» din prilejul sfîrșirii celor 2 clopote, donate bitericii ort. rom. din Agnita. Inceputul la 8½ ore seară.

STIRI LOCALE

Bustul lui Gheorghe Barițiu se află încă tot la locul îngrădit de lângă Muzeul Asociației, în loc de a fi pus în parc sau în altă parte mai potrivită a Sibiului. Pentru îndreptarea acestei stări, se face la propunerea dlui Gh. Nedovicianu, director de bancă, o colecție între comercianți, meseriași, și alt public sibian. Subscripțiile se urmează cu răvnă, — pe lângă toată lipsa de numerar în piață.

Aviz. «Reuniunea meseriașilor români din Sibiu» aranjază Duminecă în 11 Mai n. c. un Concert împreună cu dans. **Comitetul.**

Anunț. Prefectura poliției Sibiu face cunoscut că pe viitor afișele de spectacole, teatre, cinematografe, baluri, concert, reclame etc. să fie redactate în primul rând în *limba română*, și în al doilea facultativ în orice altă limbă străină. Aranjorii de spectacole sânt invitați a se conforma acestei dispoziții; — în caz contrar se vor lua măsurile legale.

În fața drapelului. S'a observat, la deosebite prilejuri, că drapelul regimentelor armatei noastre sânt întâmpinate de publicul din străzi cu prea puțină atențiune și că mulți cetățeni din orașul și județul Sibiu nu și descoper capetele în fața acestor simboluri ale puterii statului. În urmare, prefectura județului și orașului municipal Sibiu a dat ordin circular către șefii autorităților publice, ca funcționarii să îndrumeze publicul la îndeplinirea datorințelor patriotice de a saluta, prin descoperirea capetelor, ivirea drapelului purtate de soldații noștri, — Intocmai așa și cântarea imnului regal, care trebuie ascultată în picioare și cu capetele descoperite.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Organizare bisericească. Au apărut în broșură (de 40 pagini): Reflexiuni asupra unificării organizației bisericii ortodoxe din România întregită, discurs ținut la inaugurarea anului de studii 1923/24 în aula universității din Cernăuț de rectorul **Dr. Valerian Șesan.** Autorul broșurii, având în vedere, că unificarea organizației bisericii ortodoxe din România întregită este înlesnită foarte mult prin statutul organic al mitropoliei ardene, aduce omagiile bucovinenilor umbrei marelui mitropolit Andrei, care, — după cuvintele noului rector, — «din un suflet de nemărginită dragoste pentru neamul său și pentru biserică strămoșească a dat cea mai bună constituție bisericească nu numai bisericii ortodoxe române din Ardeal, ci și bisericii ortodoxe române din România întregită».

Liturgia pentru cor mixt, pe extensiune de 11 coale 8º mare, legată frumos. Prețul 60 lei trimisă recomandat la adresa cumpărătorului. Cuprinde pe lângă cântările liturgiei sf. Ioan gură de aur imoasele și troparele celor 4 praznice mari, fericiile, când servește arhierul, trei Heruvice, concerte (priesne) etc. — Se poate comanda prin trimiterea înainte a prețului ori contra ramburs la **Timotei Popovici**, profesor, str. Regina Maria 7.

Act de mulțămire.

La »petul făcut de comitetul parhial ortodox român din *Daia română* către Societatea «Dăiana», aflătoare în Cleveland (America), spre a întreprinde o colecție pentru zidirea unei noi sf. biserici în parohia Daia-română, au binevoit a contribui următorii: Societ. «Dăiana» Cleveland, 400 dol. Iacob Radu, preș. soc. «Dăiana», 27 dol., Il. Heprisan 10 dol., G. Ach. Istrate 20 dol., Vis. Puțan 15 dol., Vis. Gh. Istrate 10 dol., Eronim Vulcu 10 dol., Ion Schiau 10 dol., Ilarie Daia 5 dol., N. Hebean 20 dol., Laurențiu Hebean 8 dol., Vis. Dan 20 dol., Eronim Chișbac 5 dol., S. Ispas 10 dol., Arsenie Mih 10 dol., G. Gh. Istrate 5 dol., Spiridon Ciuca 10 dol., Mih. Heprisan 1. is. 5 dol., Iosif Voima 5 dol., Nic. Moldovan 10 dol., Sim. Mih 25 dol., Sim. Tibu 10 dol., Ioană I. S. Tibu 5 dol., Mih. Vulcu 10 dol., Gligor Nesă Ispas 10 dol., Elisiu Schiau 10 dol., Eronim Schiau 5 dol., Iosif Oroza 5 dol., Paraschiva Hebean 5 dol., Maria Pop 5 dol., toți din Daia română. D. Bărdă din Săligile 10 dol., Ion Luca din Aciliu 5 dol., Mircea Luca din Aciliu 4 dol., Ilie Pop din Cleveland 3 dol., Nic. Morar, Petrifalău 2 dol., N. Bordeiu din Sebeș 2 dol., Șt. Radu din Petrifalău 1 dol., P. Morar din Petrifalău 1 dol., Ion Sănea din Ludșor 2 dol., Achim Voicu din Mediaș 1 dol., Nic. Filimon din Orăștie 50 cenți, Ion Popovici din Vinț 50 cenți, D. Morar din Sas biz 1 dol., Nic. Floaș din Găleș 3 dol., P. Radu din Petrifalău 1 dol., N. Oprea din Sebeș 1 dol., N. Radu din Sebeș 50 cenți, Achim Pralia 50 cenți, I. Jampa din Sebeș 1 dol., Aron Dobrota din Rod 50 cenți, Ion Isidor din Apoldul mic 50 cenți, Ion Viad din Petrifalău 1 dol., D. Marcu din Apoldul mic 1-50 cenți, Ion Coman din Mediaș 1 dol., Moise Vulcu din Gârbova 1 dol., V. Atanase 50 cenți, Zăfă Fulea, 1-50 cenți, I. Comanișă 50 cenți, I. Berghian din Lancrâm, Mih. Căndea din Lancrâm,

Nic. Lascu din Vinț, Erotei Mănzat, Aug. Tomuța, G. Beldian, Aron Suciu, Miron Constantin, toți câte 1 dolar, Galact. Mochie 50 cenți, Iosif Stanciu din Oarda de jos 1 dol., S. David 25 cenți, G. Gaboș 1 dol., Ion Țintea 50 cenți, G. Gerindu 50 cenți, Eronim Henegar 2 dol., I. Todor 50 cenți, P. Guia 50 cenți, Iacob Borza 50 cenți, D. Radu 1 dol., Andr. Oheția 1 dol., I. Miclen 50 cenți, I. Santei 50 cenți, I. Cristiu 1 dol., I. Mija 50 cenți, I. Gălbincea 1 dol., Nic. Cheru 50 cenți N. Raț 1 dol. Colecția din Indiana Harbor, colecția de Visalon Paștiu în numele Soc. «Dăiana»: Vis. Paștiu 25 dol., N. Stănea 5 dol., G. Hileagă 5 dol., S. Chișbac 5 dol., Ios. Beșoiu 5 dol., Monu Beda 5 dol., Simion Beda, 5 dol., I. Vintilă 5 dol., toți din Daia-rom. Danil Stanciu 2 dol., M. Senchia 2 dol., I. Morar 2 dol., I. Pora, Fl. Buzlea, D. Vraciu, I. Steva, Nic. Dordea, G. Măniș, Alex. Pușcas, I. Șimon, Nic. Ungurean, I. Fulea, M. Dragomir, Andr. Rusu, N. Rociu, D. N. Culescu, I. Micu. Const. Oana, Nicodim Hanzu, P. Căliman, P. Crăciun, V. Cozma, Ilie Popa, P. Dop, Mărioara Niculescu, T. Stoia, N. Popa, Achim Baltes, I. Urdea, P. Berghian, Toma Costino, I. Zalin, Sim. Mihăilă, preot, S. Crucian, L. Rasiga, Șt. Breaz, G. Lugoian, I. Mija, I. Micu, I. Spornic, P. Bogdan, G. Făgărășan toți câte 1 dolar, Maria Lazar, Elisaveta Popa, I. Bărdăș, I. Moldovan, I. Ciuleu, I. Oltean, P. Straja, G. Todor, N. Popa toți câte 50 cenți, V. Nanu 25 cenți, I. Ursu 50 cenți, Nichifor Cetean 1 dol., N. Deneșiu 2 dolari. Cu totul 896-50 adică 171.000, una sută șeptzeze și una mii Lei.

În urma acestui frumos rezultat, mă simt plăcut îndatorat a aduce în numele bisericii ort. rom. din Daia română marinoșilor donatori cele mai călduroase mulțumiri, rugând pe bunul Dumnezeu ca să le răsplătească înutit. **George Ispas**, capelan.

Nr. 4868/1924

(42) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de contabil la oficiul contabilității Consistorului arhidiecezan din Sibiu se publică concurs, având cererile concursuale a se înainta la acel Consistor până în 20 Mai a. c. pe lângă indicarea pretenșiunilor de salar.

Dela reflectanți se cere să fie absolvenți de școală comercială, să poată conduce independenți contabilitatea și să încheie bilanțul.

Sibiu, din sedința plenară, a Consistorului arhidiecezan ținută la 1 April 1924.

Consistorul arhidiecezan

Nr. 395/1924

(27) 2—2

Publicare de licitație

Spitalul de boli mintale din Sibiu, dorind să se aprovizioneze cu lemnele necesare în cantitate de 800 stângini (3200 m.³) va ține licitație publică la 10 Mai a. c., ora 3 p. m. în biroul administrativ al spitalului, unde se pot vedea și condițiile de licitare, care sânt stabilite conform art. 72—83 din legea contabilității publice.

Direcțiunea spitalului

„Porumbăceana“

casă de economii, societate pe acții Porumbacul-int.

Convocare

Domnii acționari ai casei de economii «PORUMBĂCEANA», sânt invitați prin aceasta, pe baza § ului 16 din statute, la o

adunare generală extraordinară,

care se va ține în Porumbacul-Inferior *Duminecă în 11 Mai st. n. la ora 2 p. m.* în edificiul băncii cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Modificarea §-ului 71 din statute.

Domnii acționari cari voiesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plei-potențai, sânt rugați a depune, în sensul §-ului 17 din statute, acțiunile și eventualele dovezi de plenipotență cel mult până la 10 Mai st. n. a. c. la casa institutului, pe lângă revere.

Porumbacul-int., 20 April st. n. 1924.

(45) 1—1

Direcțiunea.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane

Redactor responsabil: Dr. George Proca.